

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3, 4 και 5 της οδηγίας 80/68.

2) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα, προκειμένου να καταγραφούν και να αναγνωριστούν τα επικίνδυνα απόβλητα στην περιοχή του Θριασίου Πεδίου όπου γίνεται η απόθεσή τους καθώς και μην καταρτίζοντας, είτε χωριστά είτε στο πλαίσιο των γενικών σχεδίων διαχείρισης των αποβλήτων, σχέδιο για τη διαχείριση των επικίνδυνων αποβλήτων στην εν λόγω περιοχή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα.

3) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 135 της 07.06.2003.

Inc. (C-252/03), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή), J.-P. Puissochet, R. Schintgen και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: M. Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 21 Απριλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η άδεια κυκλοφορίας ενός φαρμάκου στην αγορά που έχει εκδοθεί από τις ελβετικές αρχές και που αναγνωρίζεται αυτοδικαίως από το Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν σύμφωνα με τη νομοθεσία του, κατά το μέτρο που αποτελεί την πρώτη άδεια κυκλοφορίας στην αγορά του φαρμάκου αυτού εντός κράτους του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, συνιστά την πρώτη άδεια κυκλοφορίας κατά την έννοια του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1768/92 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, σχετικά με την καθιέρωση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα, όπως πρέπει να ερμηνευθεί προς τον σκοπό της εφαρμογής της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

(¹) ΕΕ C 158 της 05.07.2003, ΕΕ C 200 της 23.08.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 21ης Απριλίου 2005

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-207/03 και C-252/03 (αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Patents Court) και του Cour administrative: Novartis AG κ.λπ. κατά Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks for the United Kingdom και Ministre de l'Économie κατά Millennium Pharmaceuticals Inc. (¹))

(Δίκαιο περί ευρεσιτεχνίας — Φάρμακα — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας για τα φάρμακα)

(2005/C 143/09)

(Γλώσσες διαδικασίας: η αγγλική και η γαλλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-207/03 και C-252/03, με αντικείμενο αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλαν το High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Patents Court) (Ηνωμένο Βασίλειο, C-207/03) και το Cour administrative (Λουξεμβούργο, C-252/03), με αποφάσεις της 6ης Μαΐου και της 3ης Ιουνίου 2003, οι οποίες περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 14 Μαΐου και στις 13 Ιουνίου 2003, στο πλαίσιο των δικών Novartis AG, University College London, Institute of Microbiology and Epidemiology κατά Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks for the United Kingdom (C-207/03), και Ministre de l'Économie κατά Millennium Pharmaceuticals Inc., πρώην Cor Therapeutics

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 21ης Απριλίου 2005

στην υπόθεση C-267/03 (αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Högsta domstolen): Lars Erik Staffan Lindberg (¹)

(Οδηγία 83/189/ΕΟΚ — Διαδικασία πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών — Υποχρέωση κοινοποιήσεως των σχεδίων τεχνικών κανόνων — Εθνική ρύθμιση περί τυχηρών παιγνίων και λαχειοφόρων αγορών — Αυτόματα μηχανήματα παιγνίων — Απαγόρευση παιγνίων σε αυτόματα μηχανήματα που δεν καταβάλλουν αμέσως το ποσό του κέρδους — Μηχανήματα τύπου «τροχός της τύχης» — Έννοια του «τεχνικού κανόνα»)

(2005/C 143/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

Στην υπόθεση C-267/03 με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Högsta domstolen (Σουηδία) με απόφαση της 10ης Απριλίου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 18 Ιουνίου 2003, στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας κατά του Lars Erik Staffan

Lindberg, το Δικαστήριο (δευτέρο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, R. Schintgen, Γ. Αρέστη και J. Klučka δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 21 Απριλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Εθνικές διατάξεις όπως ο νόμος (1994:1000) περί λαχειοφόρων αγορών [lotterilagen (1994:1000)], όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο (1996:1168) για την τροποποίηση του νόμου περί λαχειοφόρων αγορών [lag om ändring i lotterilagen (1996:1168)], στο μέτρο που περιλαμβάνουν απαγόρευση διοργανώσεως τυχηρών παιγνίων μέσω της εκμεταλλεύσεως ορισμένων αυτόματων μηχανημάτων παιγνίων, μπορούν να αποτελέσουν τεχνικό κανόνα, κατά την έννοια του άρθρου 1, σημείο 9, της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 94/10/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1994, εφόσον αποδειχθεί ότι το περιεχόμενο της επίδικης απαγορεύσεως δεν αφήνει περιθώριο για καμία άλλη χρήση του προϊόντος, πλην των ευλόγως αναμενόμενων για το οικείο προϊόν αμιγώς περιθωριακών χρήσεων, ή, αν δεν συντρέχει αυτή η προϋπόθεση, εφόσον αποδειχθεί ότι η εν λόγω απαγόρευση μπορεί να επηρεάσει σημαντικά τη σύνθεση, τη φύση ή την εμπορία του εν λόγω προϊόντος.

2) Ο νέος ορισμός υπηρεσίας αφορώσας την κατασκευή ενός προϊόντος, τον οποίο περιλαμβάνει εθνική διάταξη όπως ο νόμος (1996:1168 για την τροποποίηση του νόμου περί λαχειοφόρων αγορών) και, ειδικότερα, της υπηρεσίας που συνίσταται στην εκμετάλλευση ορισμένων μηχανών τυχηρών παιγνίων, μπορεί να αποτελέσει τεχνικό κανόνα ο οποίος χρήζει κοινοποίησεως βάσει της οδηγίας 83/189, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 94/10, αν αυτή η νέα ρύθμιση δεν περιορίζεται στο να αναπαραγάγει ή να αντικαταστήσει, χωρίς την προσθήκη τεχνικών προδιαγραφών ή άλλων νέων ή συμπληρωματικών απαιτήσεων, υφιστάμενους τεχνικούς κανόνες κοινοποιηθέντες προσηκόντως στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εφόσον οι κανόνες αυτοί θεσπίστηκαν πριν από τη θέση σε ισχύ, στο οικείο κράτος μέλος, της οδηγίας 83/189.

3) Η μετάβαση, στο πλαίσιο της εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως, από μια απαίτηση σχετικής αδειάς σε ένα καθεστώς απαγορεύσεως μπορεί να αποτελέσει κρίσιμο στοιχείο από απόψεως της υποχρεώσεως κοινοποίησεως που προβλέπει η οδηγία 83/189, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 94/10.

Η αξία του προϊόντος ή της υπηρεσίας ή οι διαστάσεις της αγοράς του προϊόντος ή της υπηρεσίας αποτελούν περιστάσεις οι οποίες δεν ασκούν επιρροή από απόψεως της υποχρεώσεως κοινοποίησεως που προβλέπει η εν λόγω οδηγία.

(¹) ΕΕ C 213 της 6.9.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 14ης Απριλίου 2005

στην υπόθεση C-385/03 (αίτηση του Bundesfinanzhof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Hauptzollamt Hamburg-Jonas κατά Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG (¹)

(Επιστροφές κατά την εξαγωγή — Εσφαλμένη διασάφηση — Έννοια της αιτήσεως — Κύρωση — Προϋποθέσεις)

(2005/C 143/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-385/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία), με απόφαση της 30ής Ιουλίου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 12 Σεπτεμβρίου 2003, στο πλαίσιο της διαδικασίας Hauptzollamt Hamburg-Jonas κατά Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász (εισηγητή) και E. Levits, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: K. Sztranc, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Απριλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 11, παράγραφος 1, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2945/94 της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 1994, έχει την έννοια ότι η κύρωση που προβλέπεται στο άρθρο αυτό επιβάλλεται σε κάθε περίπτωση που τα εσφαλμένα στοιχεία που έχουν περιληφθεί σε έγγραφο για το οποίο κάνει λόγο το άρθρο 3, παράγραφος 5, του κανονισμού αυτού, δηλαδή στη διασάφηση εξαγωγής ή σε οποιοδήποτε άλλο έγγραφο που χρησιμοποιείται κατά την εξαγωγή, ενδέχεται να οδηγήσουν στην καταβολή επιστροφής μεγαλύτερης από την οφειλόμενη. Ο κανόνας αυτός εφαρμόζεται ακόμη και όταν με την αίτηση πληρωμής στην οποία αναφέρεται το άρθρο 47 του ίδιου κανονισμού δηλώνεται ρητά ότι δεν ζητείται η πληρωμή επιστροφής κατά την εξαγωγή για ορισμένα από τα προϊόντα που αφορά το έγγραφο αυτό.

(¹) ΕΕ C 275 της 15.11.2003.